ORTODOKSİA

AHLÂKÎ VE DİNÎ RESALE

İMTİYAZ SAHİBİ: HRİSTOPOLİS MİTROPOLİTİ
MELETİOS LUKAKİS

MAHAL İDARE FENER
RUM PATRİKHANESİ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
† Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΦΑΝΑΡΙΟΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1936 ΤΕΥΧΟΣ 2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τύποις «Φαζιλὲτ»

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΣΥΜΒΟΛΗ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ Κ/ΠΟΛΕΩΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀλλ' ἡ ἡσυχία αὕτη φαίνεται ὅτι δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ καὶ ὅ,τι ἀπέτυχε κατὰ τὰς τρεῖς προηγουμένας ἀποπείρας ἐπέτυχεν εἰς τετάρτην τοιαύτην τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ αὖθις τοῦ Ἡρακλείας Καλλινίκου καὶ τῇ συνεργίᾳ τοῦ αὐθέντου τῆς Μολδαβίας Γρηγοράσκου Γκίκα. «Ἀσχάλων οὗτος κατὰ τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου διὰ τὴν παρακοὴν τῆς παρακλήσεώς του διὰ τὸ διαζύγιον (τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ) εὗρε καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς ἀσχάλοντας διὰ τὸ τοῦ κὺρ Ἱερεμίου ἐν τῷ πατριαρχεύειν δραστήριον· ὅθεν ἀποφασίζεται κρυφῇ μεταξύ τινων ἀρχιερέων ἡ τοῦ κὺρ Ἱερεμίου πτῶσις καὶ ζητεῖται ἄδεια διὰ λαϊκῆς χειρὸς παρὰ τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Μεχμὲτ-κεαγιᾶ νὰ ἐκλέξουν ἄλλον εἰς πατριάρχην· δοθείσης τῆς ἀδείας, εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἡρακλείας Καλλινίκου τὸ ἔξω τῆς πύλης τοῦ Φαναρίου νύκτωρ καὶ κρυφῇ συναχθέντες ἐκλέγουσι τὸν οἰκοδεσπότην Ἡρακλείας· ἡμέρας ἄρτι διαγελώσης τὸν εὗρον νεκρόν . . . (Ὑψηλ.) [45]), αὐθημερὸν δὲ

---

[45]) Ἡ πληροφορία τοῦ ***Ὑψηλάντου*** (σ. 324) περὶ ἐκλογῆς τοῦ Ἡρακλείας Καλλινίκου εἰς πατριάρχην ΚΠόλεως δὲν φαίνεται ὑποστηριζομένη ἄλλοθεν. Εἶνε βεβαίως παραδεκτὸν ὅτι οἱ ἀντίθετοι τοῦ Ἱερεμίου ἀρχιερεῖς, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Γρηγοράσκου Γκίκα, συνελθόντες (τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 19 Ν/βρ. 1726) ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Καλλινίκου πρὸς σύσκεψιν καὶ ἐξεύρεσιν καταλλήλου διὰ τὸν θρόνον προσώπου ἐστράφησαν κατὰ προτίμησιν ὁμόφωνον πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Κ. προβάντες πιθανῶς προκαταβολικῶς καὶ εἰς ἐπιτυχῆ βολιδοσκόπησιν τῆς πολιτείας ὑπὲρ ἐκείνου, ἐφ' ὅσον φέρεται πληροφορία τις καθ' ἣν «ἐμηνύθη διὰ τοῦ ἑρμηνέως ὁ Ἡρ. Κ. ἵν' ἀπέλθῃ εἰς τὸ ὑπατεῖον καὶ ἐνδύσηται τὴν συνήθη χλαμύδα» (***Δυοβ***. 96). Κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσκλήσεως κατέπεσεν ἀπόπληκτος καὶ κατὰ τὸν ***Ὑψηλάντη***, εὑρέθη νεκρὸς τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης (Σαββάτον, 20 Ν/βρ.). Περὶ ἐκλογῆς ὅμως

(= Σάββατον) προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Παϊσίου, «ἐξελθόντος δὲ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ πατριάρχου (Ἱερεμίου) ἦλθε καὶ ὁ κλήτωρ καὶ συλλαβὼν αὐτὸν ἀπήγαγεν ὑπερόριον εἰς Σινᾶ». Κατὰ τὸν Ὑψηλάντη ἡ ἀποστολὴ τοῦ κλήτορος ὀφείλεται εἰς τὸν Παΐσιον, ὅστις ἅμα ὡς εἶδε τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἔγγραφον τῶν ἀρχιερέων πρὸς τὴν Πύλην ἐνήργησε «καὶ εὐθὺς ἔστειλε τζαούσην εἰς τὸ πατριαρχεῖον νὰ σηκώσῃ τὸν Ἱερεμίαν». Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ ἐπιοῦσα Κυριακὴ συνέπιπτε τῇ ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (21 Ν/βρίου), ἕπεται ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ θρόνου πτῶσις τοῦ Ἱερεμίου ἐγένετο τῇ **20 Ν/βρ. 1726**. Κατὰ τὸν Ὑψηλάντη ὡσαύτως, «τῇ ὑστεραίᾳ ἐξωρίσθη ὁ Ἱερεμίας εἰς τὸ Σινᾶ καὶ ἐγράφη ἡ καθαίρεσίς του παθητικῶς λίαν ἀλλ' οὐκ' ἀληθῶς...». Ὑπὸ τὴν ***ὑστεραίαν*** ἐννοητέον καθ' ἡμᾶς τὴν ἑπομένην τῆς μεταθέσεως, δηλ. τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Παϊσίου, ἤτοι τὴν 23 Ν/βρίου, ὀλίγον δὲ ἀργότερον, ἤτοι κατὰ Δεκέμβριον ἰ. ἔ. ἐγράφη καὶ ἡ καθαίρεσις τοῦ πατριάρχου. Ὁμολογητέον ὅτι Ἱερεμίας Γ' ὑπῆρξεν ἱκανὸς καὶ δραστήριος πατριάρχης κατὰ τὴν α' αὐτοῦ πατριαρχείαν — «εὐσεβείᾳ καὶ τρόπων χρηστότητι σεμνυνόμενος, εἰδήμων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας, ἀκολουθίας καὶ τάξεως ἔμπειρος, ἱκανὸς ἀνιχνεῦσαι τὸν νοῦν τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν θεοπνεύστων συγγραμμάτων τῶν θείων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἅ γε οὐ διαλείπει μελετῶν ἀόκνως καὶ φιλοπόνως νύκτωρ καὶ καθ' ἡμέραν, αἷς ἐκεῖθεν ἐρανίζεται διδασκαλίαις καὶ πνευματικαῖς ὑποθήκαις καταρτίζων τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα πρὸς εὐσέβειαν καὶ βίον ἄμεμπτον καὶ θεάρεστον» (Δημ. Προκοπίου) [46].

κανονικῆς, διὰ ψήφων δηλ. κανονικῶν διενεργηθείσης ἐν ἰδιωτικῷ οἴκῳ, ὡς ἦτο ὁ τοῦ Καλλ., τοῦτο οὐδαμόθεν ἐπιβεβαιοῦται. Ὁ κατάλογος τοῦ ***Π. Δημάρη*** ἀποσιωπᾷ τελείως τὸν Κ., (***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Δ' 399.— ***Παράρτ.*** Κ-ΚΒ' τόμ. κλπ. σ. 116), αὐτὸ δὲ πράττει καὶ ὁ ἀπὸ πρ. ***Προϊλάβου Καλλίνικος*** ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ καταστρωθεῖσι καταλόγοις, μάλιστα σημειῶν ἑαυτὸν ὡς Καλλίνικον ***Γ'*** καὶ ὄχι ***Δ'*** (***Δυοβ.*** 3. 61· 62. 128. 132. πρβλ. καὶ ***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Γ' 604). Παΐσιος ὁ Β' ἀγγέλλων τῷ Ἄρτης Νεοφύτῳ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἄνοδον αὐτοῦ οὐδένα ποιεῖται λόγον περὶ μεσολαβησάσης ἄλλης τινὸς ἐκλογῆς, ἀλλὰ θεωρεῖ ἑαυτὸν διαδεχθέντα τὸν Ἱερεμίαν (***Νέα Σιὼν*** 1934 σ 367. 548). Σύγχρονός τις τοῦ Κ., ὁ Ἀντώνιος Βιδάλης, ἀναφέρων ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ (19 Μαρτ. 1727) πρὸς τὸν ὡς ἄνω Νεόφυτον σὺν ἄλλοις καὶ σχετικά τινα πρὸς τὸν θάνατον τοῦ Κ. καὶ τὰ παρακολουθήσαντα, παρασιωπᾷ τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ· ὡρισμένως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παραδράμῃ τὸ σημεῖον τοῦτο, ἐὰν πράγματι εἶχε διενεργηθῇ κανονικὴ ἐκλογὴ (***Θρακικὰ*** ΣΤ' 14). Διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν κατατάσσομεν καὶ ἡμεῖς τὸν Ἡρ. Καλλίνικον μεταξὺ τῶν πατριαρχῶν ΚΠόλεως ἀναγράφοντες ὡς ***Καλλίνικον Γ'*** (μετὰ τὸν Καλλ. Β' τὸν Ἀκαρνάνα) τὸν ἀπὸ Προϊλάβου Καλλίνικον, ἐν συμφωνίᾳ καὶ πρὸς ἄλλους ὁμοίως φρονοῦντας (***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Γ' 601.— ***Θεολογία*** Δ' 181.— ***Θρακ.*** ὡς ἀνωτ. σ. 18).

[46]) ***Ὑψηλ.*** 324.—***Δυοβ.*** 96.—***Θρακ.*** Ε' 15. ΣΤ' 12 —***Σάθα*** Γ' 493.—Περὶ τῆς

Ὁ Ἱερεμίας μένων ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει διενήργει τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς βασιλεύουσαν. Ὡρισμένοι μάλιστα κληρικοὶ «θέλοντες νὰ πατριαρχεύσῃ, διὰ νὰ κυβερνηθῶσι καὶ αὐτοί, μετὰ τὸν φόνον τῶν ζορμπάδων (στασιαστῶν—τῷ 1731) ἄρχισαν νὰ κινοῦν καὶ πατριαρχείαν τοῦ Ἱ. βοηθούμενοι μάλιστα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς Καισαρείας». Τῆς ἐνεργείας ἀποτυχούσης «ὁ Ἱ. ἔμεινε πάλιν ἐξόριστος εἰς τὸ Σινᾶ», ἀλλὰ μετ᾽ οὐ πολύ, περὶ τὰ τέλη τοῦ ἰδ. ἔτους, «φυγὼν ἐκ τοῦ Σινᾶ ἦλθεν εἰς τὸ Σταυροδρόμι καὶ ἐκρύβη εἰς τὸ σπίτι τοῦ ψευδοϊατροῦ Λουκῆ τοῦ Χίου», ἢ κατ᾽ ἄλλους, «ἦλθε εἰς τὸ τοῦ πρέσβεως τῶν Γάλλων παλάτιον», ὅλως ἀπροσδοκήτως καὶ ἄνευ γνώσεως καὶ ἀδείας τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς αἰφνιδίας εἰς βασιλεύουσαν ἀφίξεως αὐτοῦ τρὶς ἦλθεν μετ᾽ αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία εἰς ἐπικοινωνίαν, ἀποφασισθέντος ἐν τέλει ὅπως ὁ Ἱ. ἀπαλλασσόμενος τῶν χρεῶν «ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ΚΠόλιν καὶ νὰ ἀπέλθῃ ἢ εἰς τὴν Βλαχίαν ἢ εἰς Μπογδανίαν· εἰ δὲ καὶ οἱ αὐθένται δὲν τὸν δεχθοῦν, νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος...». Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία δὲν ἐτηρήθη. Κατά τινας πληροφορίας «ὑπέσχοντο μὲν αὐτῷ διὰ λόγων, τῇ δ᾽ ἀληθείᾳ οὔ· ἦν γὰρ ὁ σκοπὸς ἵνα καιρὸν εὑρόντες εἰς τὸ Σινᾶ πάλιν ἐκπέμψωσι» καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἱ. «ἐμήνυσε πολλάκις τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ τὸν ἐλευθερώσουν τοῦ χρέους δὲν εἰσηκούσθη καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐπατριάρχευσαν λαϊκῇ χειρὶ οἱ ἄνθρωποί του». (Ὑψηλ.) [47].

Καὶ οὕτω «μεταπεμφθεὶς ὁ κὺρ Ἱερεμίας ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Λουκῆ φορεῖ καβάδι διὰ τὴν πατριαρχείαν παρὰ πᾶσαν εἴδησιν, γνώμην καὶ συγκατάνευσιν καὶ τῆς συνόδου καὶ τῶν προὐχόντων τοῦ ἐκκλ/κοῦ καταλόγου» (Ὑψ.). Λέγεται δὲ μάλιστα ὅτι «ἀπεκδεχόμενος τὴν πρόσκλησιν, ὑποπτευόμενος δὲ καὶ τἀναντία ὑπὸ τῆς μελαγχολίας καὶ λύπης εἰς τὸ τῆς ἀποπληξίας περιέπεσε πάθος· βοηθηθεὶς δὲ παρὰ τῶν ἰατρῶν (καὶ) ὑποβασταζόμενος ἐνεδύθη τὴν συνήθη χλαῖναν». Ταῦτα ἐγένοντο κατὰ **Σ/βριον 1732** καὶ μᾶλλον ὡρισμένως, «***εἰς τὰς δεκαπέντε τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς*** ἐφόρεσε τὸ καββάδιον τὸ βασιλικὸν ὁ κὺρ Ἱερεμίας, ***ἡμέρᾳ Παρασκευῇ***». καθὰ ἔγραφεν ἀπὸ 11 8/βρίου 1732 ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωακεὶμ πρὸς τὸν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει πρ. Ἄρτης Νεόφυτον. Ἀλλ᾽ ἡ

καθαιρέσεως τοῦ Ἱερεμίου ὅρα: Mansi XXXVII σ. 661.—*Παράρτ.* Κ-ΚΒ΄ κλπ. σ. 110. Τὴν καθαίρεσιν αὐτοῦ ὑπογράφουσιν οἱ: Ἡρακλείας ***Γεράσιμος***, Κυζίκου ***Αὐξέντιος***, Νικομηδείας ***Σεραφείμ***, Χαλκηδόνος ***Νικόδημος***, Σηλυβρίας ***Μακάριος***, Φιλιππουπόλεως ***Θεόκλητος***, Πισιδίας ***Κοσμᾶς***, Ἀγχιάλου ***Καλλίνικος***, Δρύστρας ***Κωνστάντιος***, Βάρνης ***Ἀθανάσιος***, Χίου ***Δανιήλ***, Φερσάλων ***Ἰάκωβος*** (***Α. Κεραμέως*** ἱερ. βιβλ. Δ΄ 382).

[47]) ***Ὑψηλ.*** 331. 335. 336.— ***Δυοβ.*** 98. – ***Ν. Σιὼν*** ὡς ἀνωτ. σ. 368.

σωματικὴ κατάστασις τοῦ Ἱερεμίου ἐπεδεινοῦτο, τούτου δ᾽ ἕνεκα ἐν πλήρει συνελεύσει ἀρχιερέων, κληρικῶν καὶ ἀρχόντων ἀπεφασίσθη ἀρχικῶς ὅπως ζητηθῇ παρὰ τοῦ πατριάρχου ἡ ἀπὸ τοῦ θρόνου οἰκειοθελὴς παραίτησις αὐτοῦ ὡς «ἀδυνάτου πάντη καὶ ἀπροσφόρου ἀναφανέντος εἰς τὴν προστασίαν καὶ διοίκησιν αὐτῆς οὐ μόνον διὰ τὰ σωματικὰ πηρώματα καὶ τὴν ὡς εἰπεῖν παραλυσίαν, δι᾽ ἣν σχεδὸν ἀκίνητος ἦν πάντη καὶ ἀνενέργητος οὐ μόνον εἰς τὰ ἐκκλ/κὰ καὶ θεῖα τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἁγίας καὶ εὐσεβοῦς πίστεως λειτουργήματα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἔξω καὶ πολιτικὰ διοικήματα καὶ μονονοὺκ εἰκὼν καὶ σκιὰ πατριάρχου ἐν νεκρῷ καὶ ἀψύχῳ ἐνοικοῦσα καὶ ἐπιφαινομένη τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἄλλα πολλὰ παρομαρτοῦντα τῇ τοιαύτῃ πηρώσει ἄτοπα καὶ δεινά . . . ». Ἐπὶ τῇ ἀρνήσει δὲ τοῦ πατριάρχου ὅπως παραιτηθῇ ἐπηκολούθησεν «ἡ παρὰ τοῦ βασιλικοῦ κράτους ἀπόφασις», ἡ ἐξώσασα τὸν Ἱερεμίαν «ὡς ἀπρόσφορον καὶ ἀδόκιμον» — «ὡς μὴ ἱκανὸν πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ποιμνίου καὶ διεξαγωγὴν τῶν ἐκκλ/κῶν διὰ τὰ γηρατεῖα». Ἡ β´ αὕτη τοῦ Ἰ. πατριαρχεία διήρκεσεν ὑπὲρ τοὺς ἓξ μῆνας, πιθανῶς μέχρις **ὑπερμεσοῦντος Μαρτίου 1733**, ὡς συνάγεται ἐκ τῶν σχετικῶν περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκλογῆς Σεραφεὶμ Α´. Ἐξορισθεὶς εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ λαμβάνων παρὰ τῆς Ἐκκλησίας χορήγημα πρὸς ζωάρκειαν ἐφησύχαζεν ἐν τῇ ἱ. μονῇ τῆς Λαύρας, ἐν ᾗ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1735 καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ σώζεται ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, ἧς ἀντίγραφον εὕρηται ἐν τῇ Μ. Αἰθούσῃ τοῦ Π/χείου ΚΠόλεως. Ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀναγινώσκεται: [48]).

«Ἐνθάδε κεῖται ὁ παναγιώτατος
οἰκουμενικὸς πατριάρχης κὺρ Ἱερεμίας
ἐκ τῆς νήσου Πάτμου, 1735, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ».

---

[48]) ***Ὑψηλ.*** 336.— ***Ν. Σιὼν*** 1934 σ. 371 ἑξ. 1935 σ. 375.— καὶ κατωτέρω δημοσιευόμενα «ὑπόμνημα» τῆς ἐκλογῆς Σεραφεὶμ Α´ καὶ «ἐγκύκλιον γράμμα» τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου.— Ἡ Πατμιὰς σχολὴ ὑπὸ ***Μ. Μαλανδράκη***. Ἀθῆναι 1911 σ. 127 ἑξ. — Περὶ ***Ἱερεμίου Γ´*** ὅρα καί: ***Μαθᾶ*** σ. 237. 242. — ***Βυζ.*** Β´ σ. 540. — 541.— ***Γεδεὼν*** 622. 631.— τοῦ ***αὐτοῦ*** κανον. διατ. Α´ 214. Β´ 424. 426. 428.– τοῦ ***αὐτοῦ χρονικὰ*** τοῦ πατρ. οἴκου κλπ. σ. 87. 93. 152.— ***Ἐκκλ. Ἀλ.*** Β´ 495. 607 ἑξ. Δ´ 399. ΙΘ´ 68. 175. 523. ΚΒ´ 238 ΚΓ´ 522.— ΚΣΤ´ 143.— ***Ὑψηλ.*** 301. 308. 309. 316.— ***Σάθα*** Γ´ 112. 213. 404. 493. 524.— ***Ἠλ. Γενν.*** Φωτ. βιβλ. Α´ ιε´ 59 84. 115. 118. 143. Β´ 11. 12. 18. — Vailhé 1431. — ***Ὀρθ.*** Γ´ 31. — ***Θεολ.*** Γ´ 311. 314. Δ´ 181. Θ´ 305.— ***Κ. Παπαμιχαλοπούλου*** ἡ μονὴ τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἀθῆναι. 1932 σ. 277. 315. 347.—Ἐναίσιμα ἐπὶ τῇ 35 ἐπετηρίδι τοῦ Ἀρχ/που Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου, ἐκδ. ***Γρ. Παπαμιχαήλ***. Ἀθῆναι. 1931 σ. 326. 332.— Προσκυνητάριον Λαύρας ὑπὸ ***Μακαρίου Τρυγώνη***. Ἐνετία. 1792 σ. 9 ἑξ — ***Α. Κεραμέως*** Μαυρογ. βιβλ. Α´ 175.— ***Θ. Κρητικίδου*** περίβασις εἰς τὰς ἱ. μονὰς Σάμου, Σάμος. 18. σ. 33.— ***Ι. Βελλούδου*** ἀποικία ἐν Βενετίᾳ, Βενετία. 18. σ. 87.— ***Βεντότου*** κλπ.

*
* *

Ἱερεμίου Γ' ἐπιστολὴ εἰδήσεως πρὸς τὸν μ/την Νικαίας Γεράσιμον 49).

Διὰ τοῦ παρόντος δίδομεν εἴδησιν τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου ὅτι ἐπανακληθέντες ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν μας Καισάρειαν παρ' ἐλπίδα, ἐπιταγῇ τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου τῆς κραταιᾶς βασιλείας, ἠλεήθημεν τὴν πατριαρχικὴν ἀξίαν καὶ προστασίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου καὶ διὰ κανονικῶν ψήφων τελεσθεισῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ὁμηγύρεως πάντων τῶν ἐνδημούντων ἐνταῦθα ἀδελφῶν ἀρχιερέων, συναινέσει καὶ παντὸς τοῦ εὐαγοῦς ἐκκλησιαστικοῦ κλήρου καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πολιτείας καὶ τοῦ λοιποῦ χριστωνύμου πληρώματος, προεβιβάσθημεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἁγιώτατον πατριαρχικὸν ἀποστολικὸν θρόνον, ἅτε ἀποβληθέντος ὑπὸ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ὡς διαβεβλημένου καὶ ἀπροσφόρου κατὰ τὴν κατ' αὐτοῦ κινηθεῖσαν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βήματος ἀγωγὴν τοῦ ὁπωσδήποτε χρηματίσαντος πατριάρχου Κοσμᾶ, οὕτω τοῦ Θεοῦ οἰκονομήσαντος καὶ ἐπενεγκόντος μοι παρὰ προσδοκίαν, ὡς οἴδασι πάντες, τὴν πατριαρχικὴν ἀξίαν καὶ ποιμαντορίαν.

1725, Μαρτίου 25.

*
* *

Γράμμα Σεραφεὶμ Α' περὶ τοῦ πρ. ΚΠόλεως Ἱερεμίου Γ' 50).

Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων συναδελφῶν ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος παρίστησι καὶ δηλοποιεῖ ὡς ὁ πρὸ ἡμῶν πατριαρχεύσας τὸ δεύτερον κὺρ Ἱερεμίας, μετὰ τὸ ἐξωσθῆναι τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἐξόριστος γεγονὼς παρὰ τῆς κραταιᾶς βασιλείας παρεγένετο εἰς τὴν ἣν διωρίσθη μένειν διὰ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἱερὰν καὶ σεβασμίαν σταυροπηγιακὴν τῆς Μ. Λαύρας μονήν, μηδὲν ὅλως ἐπιφερόμενος ἢ ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ οὔτε πράγματα, οὔτε ἄσπρα ἢ ροῦχα, οὔτε τι ἕτερον, πολὺ ἢ ὀλίγον, ὁποιουτινοσοῦν κτήματος εἶδος, εἰμὴ μό-

---

σ. 6. 7.— ***Ρωμ.*** ὁ ***Μελωδὸς*** περιοδ. ἐν Παρισίοις· τόμ. Α' 1932 σ 163.— ***Ἐκκλ/κὸς Φάρος*** περιοδ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1935 σ. 413 σημ. 33.— Ἐκκλ. ἱστορ. ***Φ. Βαφείδου*** Γ' β' σ. 6. 10. 58. 99. 102. 248.— ***Κούμα*** Ι' 393.— ***Ἐκκλ. ἱστορ.*** Δ. Κυριακοῦ Γ' 114.— ***Δελικάνη*** Β' 21. 29. 166. 172. 185. 484. 489. Γ' 231. 234. 237. 397· 423.— ***Ἑλληνικὰ*** Β' 408. 411. 415. 418. 422 425. 428.— **Byz. Zeitschr.** XIV σ. 386.— ***Ν. Ἑλληνομνήμων*** Ζ' 208.—***Χρυσ.*** Ἀρχ/που Ἀθηνῶν ἱστορ. ἐκκλ. Ἀλεξ. ὡς ἀνωτ. σ. 745. 749. — ***τοῦ αὐτοῦ*** ἱστορ. ἐκκλ. Ἱεροσολ. σ. 612. 622. — ***Α. Κεραμέως*** ἱερ. σταχ. Β' 385.— τοῦ ***αὐτοῦ*** ἱερ. βιβλ. Α' 203. 205. 214. 315. 377. 453· Δ' 24. 194. 376. 377. 382. 395. 397. 399. 406. — **N. Iorga** ὡς ἀνωτ. σ. 76. 101· 110. 174. 188. 223. 227. 232.

49) ***Παράρτ.*** Κ—ΚΒ', τόμ. Ε. Φ. ***Συλλ.*** σ. 116. Τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφον ὑποτίθεται ὅτι ἀποτελεῖ ***ἐγκύκλιον γράμμα*** ἀπολυθὲν πρὸς πάντας τοὺς μ/τας τοῦ θρόνου ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Ἱερεμίου τοῦ Γ'.

50) ***Ἐκκλ. Ἀλ.*** ΚΓ' σ. 522.

νον ἅπερ ἐφόρει ἐνδύματα, ἔνθα μέρος κατοικεῖν διάγειν τε καὶ μονάζειν παρὰ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καθὼς ἐξ ἰδίας γνώμης καὶ ἀρεσκείας αὐτοῦ ἐπηγγείλατο. Οἱ δὲ ἐν αὐτῇ συνασκούμενοι πατέρες, ὑποτασσόμενοι τῷ βασιλικῷ προστάγματι, ἀπεδέξαντο αὐτὸν εὐπειθῶς καὶ ἀνέσεως τόπον διωρισμένον ἔδωκαν εἰς κατοικίαν αὐτῷ· ἀλλὰ διὰ τὸ ὑπολειφθῆναι αὐτὸν πάντῃ ἄπορον καὶ ἐστερημένον οὐ μόνον χρημάτων ἀλλὰ καὶ κτημάτων καὶ ἱματίων καὶ πάσης ἄλλης περιθάλψεως, ναὶ μὴν καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς ζωάρκειαν ἀναγκαίων, πρόνοια ἐγένετο καὶ φροντὶς παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας περὶ τῆς χορηγίας τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων αὐτοῦ. Κἀντεῦθεν καὶ διωρίσθησαν ἤδη συνοδικῶς δίδοσθαι τῇ αὐτῆς παναγιότητι κατ' ἔτος παρὰ μὲν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἰδίως γρόσια ἑκατὸν εἴκοσι, ἐκ δὲ τοῦ Κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἕτερα διακόσια πεντήκοντα γρόσια, ὅπως ἔχῃ δι' αὐτῶν κυβερνᾶσθαι καὶ πορίζειν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ὥστε οὐδεμίαν ἔχουσι τοῦ λοιποῦ εὐπρόσωπον δικαιολογίαν καὶ εὔλογον ἀφορμὴν οἱ συγγενεῖς τοῦ αὐτοῦ κὺρ Ἱερεμίου, οὔτε ζῶντος ἤδη οὔτε μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἐπαναστῆναι ἐν οἱῳδήποτε καιρῷ καὶ ζητῆσαι λόγῳ δῆθεν κληρονομίας ἐκ τῶν πατέρων τῆς ῥηθείσης ταύτης μονῆς πολλὴν ἢ ὀλίγην περιουσίαν ἄσπρων ἢ πραγμάτων ἢ φορεμάτων ἐκείνου, ἅτε ἀκτήμονος πάντῃ καὶ ἀναργύρου ἀποκομισθέντος καὶ ἀπελθόντος ἐν τῇ ῥηθείσῃ τῆς Λαύρας μονῇ, καθὼς δῆλόν ἐστι καὶ ὁμολογούμενον ἡμῖν τε καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς ἱερᾷ τῶν συναδελφῶν ἀρχιερέων συνόδῳ καὶ πᾶσι τοῖς εἰδόσι τὰ κατ' αὐτόν. Ὅθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ἀναντίρρητον δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν βεβαιωτήριον τῆς ἀληθείας γράμμα καὶ ἐδόθη τοῖς ὁσιωτάτοις πατρᾶσι τῆς ῥηθείσης ἱερᾶς μονῆς τῆς Λαύρας.

Ἐν ἔτει αψλγ', ἐν μηνὶ Μαΐῳ, ἰνδ. ιδ'.

† ***Σεραφείμ, ἐλέῳ Θεοῦ*** κλπ.

† Ἡρακλείας ***Γεράσιμος***.— † Κυζίκου ***Αὐξέντιος***.— † Νικομηδείας ***Θεόκλητος*** —Θεσσαλονίκης ***Ἀνανίας***.— Κρήτης ***Γεράσιμος***.— Φιλιππουπόλεως ***Θεόκλητος***.— Σηλυβρίας ***Μακάριος***.

60) ΠΑΪΣΙΟΣ Β'.

« Μὲ τὸ παρὸν γράφοντες δηλοῦμεν αὐτῇ ὅτι τῆς ὑπερβολικῆς καὶ μεγάλης κακίας τοῦ προπατριαρχεύσαντος Ἱερεμίου εἰς τὸ ἔσχατον κορυφωθείσης καὶ τῷ βασιλικῷ κράτει ἀνενεχθείσης, συνέβη ἀναγκαίως αὐτὸς μὲν νὰ ἐξωσθῇ τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Σίναιον ὄρος ἐξόριστος νὰ ἀποπεμφθῇ, ἡμεῖς δὲ παρ' ἐλπίδα καὶ θέλησιν καὶ συναίνεσιν ἡντινοῦν, ψήφῳ τε καὶ προσκλήσει τῶν συναδελφῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ παντὸς τοῦ εὐαγοῦς κλήρου προεβιβάσθημεν καὶ ἄκοντες ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον οἰκουμενικὸν τοῦτον θρόνον καὶ ἀποβαλόντες καὶ στερηθέντες τὴν προτέραν ἡμῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Νικομηδείας ἡσυχίαν τε καὶ ἄνεσιν ἀνεδέχθημεν καὶ ἐπεφορτίσθημεν ὄγκον καὶ βάρος μυρίων καὶ ἀλλεπαλλήλων φρον-

τίδων καὶ ἐνοχλήσεων καὶ ταλαιπωρούμεθα ὁσημέραι ἀφορήτως...»— ἔγραφεν ἀπὸ 6 Μαΐου 1727 ὁ ἀπὸ Νικομηδείας **Παΐσιος** τῷ πρ. Ἄρτης Νεοφύτῳ ἀναγγέλων τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀκούσιον αὐτοῦ ἄνοδον. Ὁ **Ὑψηλάντης** ἀναλυτικώτερον ἐκτιθεὶς τὰ γενόμενα σημειοῖ: «φοβηθέντες (οἱ ἀρχιερεῖς) μήπου λάβῃ εἴδησιν (τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρ. Καλλινίκου) ὁ Ἱερεμίας καὶ φθάσῃ καὶ τοὺς παιδεύσῃ, πάλιν διὰ λαϊκῆς χειρὸς μηνύουσι τῷ Μεχμὲτ-κεαγιᾶ ὅτι ἐξελέξαντο ὃν πέμπουσι τῇ Ὑψηλότητί του Νικομηδείας Παΐσιον μὲ εἴδησιν τάχατες ὅτι ἀκόμη ἡ ἐκλογή των δὲν ἔγινε· ὡς εἰδήμονα οὖν τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ εὔροιαν γλώττης πλουτοῦντα παρακαλοῦσι τὸν Νικ. Παΐσιον ἀπελθεῖν εἰς τὴν Αὐλὴν καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Κεαγιάπεῃ τὸ τῆς ἐκλογῆς ἀτελείωτον. Εἶχε γένει δραγομάνος τῆς Πόρτας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Γρηγορίου Γκίκα Ἀλέξανδρος. Σὺν αὐτῷ οὖν ἀνταμώσας, ὡς σύνηθες, ὁ κὺρ Παΐσιος τὸν Μεχμὲτ-κεχαγιὰν εἶδε παρ' αὐτῷ τὸ **ἐσφραγισμένον ἔγραφον τῶν ἀρχιερέων περὶ τῆς ἐκλογῆς του** καὶ εὐθὺς ἔστειλε τζαούσην εἰς τὸ πατριαρχεῖον νὰ σηκώσῃ τὸν Ἱερεμίαν· οὗ γενομένου ἔτρεξαν εὐθὺς οἱ ἀρχιερεῖς εἰς τὴν Αὐλὴν καὶ ἀναβάντες εἰς τὸν Ἐπίτροπον παρέστησαν τὸν ἐκλεχθέντα Παΐσιον καὶ **ἐφόρεσε καβάδι** διὰ τὴν πατριαρχείαν μὲ τοὺς ἀρχιερεῖς, κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ ἦλθον μὲ τὸ συνειθισμένον ἀλάϊ καὶ ἔγινεν ἡ **μετάθεσις** ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, Νοεμβρίῳ». Κατὰ τὴν «συνοπτικὴν διήγησιν» τοῦ πρ. ΚΠ. Καλλινίκου τοῦ ἀπὸ Προϊλάβου, μικρὸν μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Ἱερεμίου «ἦλθε καὶ ὁ Παΐσιος **χλαινοφορῶν** καὶ ὑπεδέχθη κατὰ τὸ ἔθος· οὔσης δὲ τῇ μετ' αὐτὴν τῆς τῶν Εἰσοδίων ἑορτῆς, ἐγένετο ἡ μετάθεσις τῇ β', ἐν ᾗ Χρύσανθος ὁ Ἱεροσολύμων λόγον πανηγυρικὸν ἐξεφώνησε». Ἡ ἐκλογή, κατὰ τὰ ἀλλαχοῦ σημειωθέντα, ἐγένετο τῇ **20 Ν/βρίου 1726**, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ἡ δὲ μετάθεσις, ἤτοι ἡ ἐνθρόνισις αὐτοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω σημειούμενα, τῇ 22 ἰ. μηνός, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ [49]).

Ἡ α' αὕτη τοῦ Παϊσίου πατριαρχεία δὲν ἔμεινεν ἥσυχος ἀπὸ μέρους τῶν περὶ τὸν Ἱερεμίαν, καίπερ ἐξόριστον ὄντα ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὗτοι ἀρχικῶς δὲν ἐπέτυχον «καὶ ὁ μὲν πατριάρχης Παΐσιος εὗρε τὴν σύστασιν καὶ διαμονήν του (ἐν τῷ θρόνῳ), ὁ δὲ Ἱερεμίας ἔμεινε πάλιν ἐξόριστος εἰς τὸ Σινᾶ» (Ὑψηλ.)· τὰ πράγματα ὅμως μετεβλήθησαν μετὰ τὴν αἰφνιδίαν εἰς ΚΠολιν ἐπάνοδον τοῦ Ἱερεμίου (περὶ τὰ τέλη 1731), καὶ τὴν οὕτως ἢ ἄλλως ἐπελθοῦσαν ἀποτυχίαν τῶν μετ' αὐτοῦ διαπραγματεύσεων τῆς Ἐκκλησίας, περὶ ὧν ἐγένετο ἀλλαχοῦ λόγος.

---

[49]) ***Ὑψηλ.*** 324. 325.— ***Δυοβ.*** 96.— ***Θρακικὰ*** ΣΤ' 13.— ***Ν. Σιὼν*** 1934 σ. 267. 548.— Τὸ «ὑπόμνημα» τῆς ἐκλογῆς δὲν σώζεται, ὑποτίθεται δὲ βασίμως ὅτι οἱ ἐκλέξαντες τὸν Παΐσιον ἀρχιερεῖς εἶνε καὶ οἱ μετ' ὀλίγον (κατὰ Δ/βριον ἰ. ἔ.) καθαιρέσαντες τὸν Ἱερεμίαν (ὅρα σημ. 46)

Ἤδη κατὰ Ἰανουάριον ἢ Φεβρουάριον 1732 ὁ Παΐσιος φέρεται ἐκπεσὼν τοῦ θρόνου. Γράφων ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωακεὶμ τῷ πρ. Ἄρτης Νεοφύτῳ κατὰ Φεβρ. 1732 ἐπληροφόρει ὅτι «οἱ θεῖοι πατέρες ἐσυγκρότησαν καὶ αὖθις πόλεμον φρικτὸν μὲ ζημίαν ὁποῦ ποτὲ δὲν ἔγινεν ὡς μοὶ φανεροῦσιν, ὁ κὺρ Ἱερεμίας μὲ τὸν κὺρ Παΐσιον· τέλος ἔλαβεν αὖθις τὴν λευκὴν ψῆφον ὁ κὺρ Παΐσιος, μὰ ἀκόμη δὲν ἤθελε φορέσει καββάδιον», καὶ ἀπὸ Ἰουνίου τοῦ ἰδ. ἔ.: «ἀκόμη ὁ πατριάρχης δὲν ἐφόρεσε καββάδιον οὔτε ἀντάμωσε· τὸ αἴτιον μὲ τὸ νὰ εἶναι σύγχυσις τῆς Πόρτας καὶ ὄχι καλογηρικαί». Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς ὅ,τι ἀλλαχόθεν γνωρίζομεν καὶ ἀλλαχοῦ ἐσημειώσαμεν, συνάγεται ὅτι κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν τοῦ Ἱερεμίου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὁ Παΐσιος κατεβιβάσθη τοῦ θρόνου ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ὅτι καίπερ λαβὼν «λευκὴν ψῆφον», ἤτοι ἀθωωτικήν, ὅμως ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἀναβαλούσης τὴν καβαδιφορίαν αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐν τέλει ἐπαύθη ὁριστικῶς κατὰ ***Σεπτέμβριον 1732*** — πιθανῶς καὶ αὐθημερὸν τῆς καβαδιφορίας τοῦ Ἱερεμίου — ἐξορισθεὶς εὐθὺς εἰς Κύπρον, ἔνθα παρέμεινεν ἐπὶ μικρόν, διότι οἱ φίλοι αὐτοῦ «ἁδρᾷ δόσει πρὸς τὸν ὕπατον τὴν κάθοδον αὐτοῦ ἔλαβον καὶ ταχυδρόμους ἔπεμψαν εἰς Κύπρον ἵνα προφθάσῃ ὡς τάχιστα· ἐλθὼν ἐκάθισεν ἐν τῇ τοῦ Φιαμέγκων πρέσβεως οἰκίᾳ πάσχων καὶ ἀγωνιζόμενος τὴν τοῦ γέροντος (Ἱερεμίου) ἔξωσιν». Κατὰ ταῦτα, ἐὰν μὴ τέλη 1732, πάντως ὅμως τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1733 εὑρίσκετο ὁ Παΐσιος ἐν ΚΠόλει καταφυγὼν ἀρχικῶς εἰς τὴν ὡς ἄνω οἰκίαν καὶ ὕστερον καθήμενος «ποτὲ μὲν εἰς Μπαλατᾶν, ποτὲ δὲ εἰς τὰ νησία». Τῷ 1735 «προσκληθεὶς παρὰ τοῦ αὐθέντου Γρηγορίου Γκίκα ἀπῆλθεν εἰς τὸ Γιάσι τῆς Μολδαβίας καὶ ἡσυχάζων ἐκεῖ ἠξιοῦτο παρά τε τοῦ αὐθέντου καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων πλείστης ὅσης περιποιήσεως καὶ ὑποδοχῆς ὡς εἰκός... Δι' ὑποψίαν (δὲ) ἐνδεχομένης ἐπιδρομῆς Μοσχόβων εἰς τὸ Γιάσι, ὡς καὶ ἐγένετο, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Πόλιν κατὰ τὸν Μάϊον τοῦδε τοῦ ἔτους 1739» (Ὑψηλ.), «γνώμῃ τῆς συνόδου καὶ τοῦ πατριάρχου (Νεοφύτου ΣΤ΄), ἔχων τὴν δυνατὴν παρὰ τῆς ἐκκλησίας βοήθειαν, τιμὴν καὶ δεξίωσιν» 50).

(Ἀκολουθεῖ)

---

50) *Ὑψηλ.* 331.— *Ν. Σιὼν* ὡς ἀνωτ. σ. 370. 420.— ***Δυοβ.*** 98.— ***Ρωμ. ὁ Μελῳδὸς*** ὡς ἀνωτ. σ. 244.—ὅρα καὶ σημ. 47.

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΩΡΑΪΤΑΚΗ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩι ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΤΟΧΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους).

Ἀριθ. 480.

Τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΗ΄ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 103, μ. 0,235 πλ. 0,16, περιέχον στοιχεῖα ἀλγέβρας διῃρημένης εἰς 17 κεφάλαια ἄνευ οὐδεμιᾶς σημειώσεως δηλωτικῆς τοῦ γράψαντος ἢ τοῦ κτήτορος αὐτοῦ.

Ἀριθ. 481.

«***Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα***» (ἐν κεφ. ια΄ ἐδαφ. 95).

Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 316, μ. 0,23 πλ. 0,165, καλλιγραφικῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,168×0,95).

Ἀρχ: Τὸ φυσικὸν τῆς θεωρίας μάλιστα....

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ τεύχους ὑπάρχει καὶ τόδε τὸ σημείωμα «Τῇ πανσθενουργῷ Τριάδι δόξα ἔστω κράτος εἰς πάντα τὸν αἰῶνα

δῶρον προνοίᾳ καὶ πόνοις Ἰωάννου

ἐν ἔτει ,αψμζ΄ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ φθίνοντος».

Ἀριθ. 482.

«***Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις καὶ ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα***».

Τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΖ΄ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 293, μ. 0,248 πλ. 0,17.

Τὸ κείμενον μονόστηλον περιλαμβάνει γραμμὰς 25 (0,17×0,128).

Ἦν δὲ τὸ τεῦχος τοῦτο πρότερον «Κωνσταντίνου υἱοῦ τοῦ Νικολάου τοῦ Τενεδίου», εἶτα «Νεοφύτου τοῦ ἐκ Ζαγορᾶς πέφυκε 1750». Ταῖς δύο ταύταις σημειώσεσιν ἕπεται καὶ ἡ ἀκόλουθος: «ἀρχὴ καὶ τῆς φυσικῆς ἀναγνώσεως τέλος ἐγένετο κατὰ τὸ 1753 Μαρτίου 17 καὶ πάλιν ἀρχὴ εἰς τὴν φυσικὴν 1753 Δεκεμβρίου 8. Ὁ κὺρ Δωρόθεος, ὁ Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ μαθηταί». Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τῆς 1ης σελ. ὑπάρχει ἰδίᾳ χειρὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἀθανασίου, ἐν δὲ τῇ κάτω ᾤᾳ τῆς αὐτῆς σελίδος: «τῆς ἱερᾶς Βιβλιοθήκης τοῦ Π. Τάφου ὁ ἀφαιρέσας ἐπικατάρατος».

Ἀρχ.: Τῶν ὅσα θηράσιμα πέφυκε.....

Τὰ ἓξ τελευταῖα φύλλα περιέχουσι «Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως διαίρεσις τῆς ποιητικῆς καὶ τὰ εἴδη καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει»

Ἀρχ.: Ἔοικε τοιγαροῦν... (σελ. 575).

Ἀριθ. 483.

Θεοτοκάριον τῶν ὀκτὼ ἤχων.

Τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΘ΄ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 259, μ. 0,235 πλ 0,168, «τελειωθὲν διὰ χειρὸς Σαμουὴλ τάχα καὶ Ἱερομονάχου τοῖς λόγοις οὐχὶ τοῖς ἔργοις ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ Βασιλικωτάτῃ Λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν ἔτει χιλίους ὀκτακοσίους δέκα τρεῖς».

Ἀρχὴ τῶν κανόνων τοῦ α΄ ἤχου: «Πάντων τῶν ἀγγέλων καὶ βροτῶν» (φ. 1).
» » » » β΄ ἤχου: «Ἡ τὸ φῶς τοῖς πέρασιν ἀγνή» (φ. 34).
» » » » γ΄ ἤχου: «Ἀληθῆ Θεοτόκον» (φ. 65β).
» » » » δ΄ ἤχου: «Φωτί σου καθαρωτάτῳ» (φ. 96).
» » » » πλ. α΄ ἤχου: «Χάριτός Σου τῆς θείας» (φ. 129β).
» » » » πλ. β΄ ἤχου: «Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου» (φ. 164).
» » » » βαρέος ἤχου: «Φέγγει Σου ἀπροσίτῳ» (φ. 198).
» » » » πλ. δ΄ ἤχου: «Χαῖρε θανάτου» (φ. 227β).

Ἀριθ. 484.

Ἱστορία τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς γενεαλογίας τοῦ Κυρίου μέχρι τῆς Πατριαρχείας Ἀνθίμου (1801).

Τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΘ΄ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 300, ὧν ἱκανὰ ἄγραφα ἐν ἀρχῇ, μ. 0,23 πλ. 0,165, διὰ σελίδων ἠριθμημένων. Τὸ κείμενον μονόστηλον περιλαμβάνει γραμμὰς 23 (0,185×0,12).

Ἀπὸ τῆς 445 σελίδος μέχρι τῆς 531 ἄρχεται ἡ γεωγραφία τῆς ἁγίας Γῆς, ἧς ἐν τέλει ἐπακολουθεῖ ἡ περιγραφὴ «τῆς πόλεως τοῦ Μ. Βασιλέως», ἀπὸ δὲ σ. 533-599 ἀλφαβητικὸς πίναξ περιεχομένων.

Ἄρχ: Ὁ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων προκατάρξας...

Σημείωσις. Ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Πελαγωνείας Ἰωακεὶμ ὁ Φορόπουλος, ὁ συντάξας τὸν ἀνέκδοτον ἀλφαβητικὸν κατάλογον τῶν χειρογράφων τοῦ Μετοχίου, ἐν τῷ α΄ ἐξωφύλλῳ τοῦ τεύχους ἐσημείωσε τὰ ἑξῆς: «Ὡς φαίνεται ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Ἀντωνίνου σεσημειωμένου ὑπὸ τοῦ Βιβλιοφύλακος Σωφρονίου, ὁ ὑπ' ἀριθ. 423 κῶδιξ (παλαιὰ ἀρίθμησις) ἐστάλη εἰς Ἱερουσαλὴμ τῷ 1869, περιέχων πλεῖστα ὅσα, ἀντ' ἐκείνου δὲ ἐτέθη ὁ παρὼν περιέχων μόνον χρονολογικὴν ἱστορίαν Ἱερουσαλὴμ καὶ Παλαιστίνης καὶ β΄ τὴν καταγραφὴν τῆς ἁγίας Γῆς ἢ κάλλιον τὴν περιγραφὴν τῆς πόλεως τοῦ Μ. Βασιλέως».

Ἀριθ. 485.

«*Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις*».

Τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΖ΄ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 508, μ. 0,225 πλ. 0,162, γραφὲν «παρὰ Γερβασίου Προηγουμένου Βαζελοῦ τοῦ Τραπεζουντίου, υἱοῦ Συμεών, τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου», οὗ ἡ ἀρχή: «τῶν ἔσα θηράσιμα πέφυκε», τὸ δὲ τέλος «τέλος τῶν ὀκτὼ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως Βιβλίων, τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν δόξα πολλὴ καὶ χάρις ἄπειρος».

Τὸ κείμενον μονόστηλον περιλαμβάνει γραμμὰς 23 (0,17×0,10).

Ἀριθ. 486.

Δωροθέου τοῦ Λεσβίου τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς θεματογραφία.

Τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΗ΄ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 152, μ. 0,23 πλ. 0,16.

Ἄρχ: Ὁποῖος ἐπιθυμεῖ τὴν προκοπήν του...

Ἐν τέλει τοῦ τεύχους τούτου (φ. 127) εὕρηνται καὶ αἱ δύο Συνοδικαὶ καὶ Πατριαρχικαὶ ἐπιστολαὶ περὶ τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ τοῦ προβιβασμοῦ τῆς Μητροπόλεως Δέρκων εἰς 8ον θρόνον, περὶ ὧν βλέπε ἐν ἀριθμῷ χειρογράφων 474. Ἐγράφη δὲ τὸ τεῦχος τοῦτο ὑπό τινων μαθητῶν τοῦ Δωροθέου.

Ἀριθ. 487.

Σχόλια εἰς τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου.

Τεῦχος χάρτινον γραφὲν κατὰ τὸ Β΄ ἥμισυ τῆς ΙΔ΄ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 278, μ. 0,23 πλ. 0,158, ὧν τὰ 11 πρῶτα ἐλλείποντα ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ νεωτέρας τινὸς χειρός. Τὸ κείμενον μονόστηλον περιλαμβάνει γραμμὰς 33 (0,12×0,18).

Συνεγράφη δὲ τὸ τεῦχος τοῦτο παρ' ἀδήλου τινός· πιθανῶς παρὰ Ἰωάννου Ζωναρᾶ «τοῦ ἱερωτάτου ἐκείνου ἀνδρὸς τοῦ γεγονότος μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς Βίγλας καὶ Πρωτασιγκρίτου».

Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ 1ου φ. γέγραπται «καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομενᾶ», ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ σελίδι εἰς σχῆμα σταυροειδὲς «τὸ πόνημα ἤνυσται, εἰ δὲ μὴ λίαν εὔχαρι δόξα τοῖς ἐντευξομένοις αὐτό· ἅπαν τοῦτο δῶρον Θεοῦ, ἐξ οὗ πᾶν δῶρον τέλειον τοῖς ἀνθρώποις κατὰ τὸν μέγαν Ἰάκωβον τὸν θεάδελφον κεχορήγηται· ὑπὲρ δὲ τῆς τοῦ ἔργου τοῦδε τελεσιουργίας οὐχ ἡμῖν δικαίως κείσεται χάρις ἀλλὰ τῷ μακαρίῳ ἐκείνῳ ἀρχιερεῖ τῷ προκαταρξαμένῳ αὐτοῦ καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ὅμοιον παραθήξαντι ζῆλον, καὶ πρὸ ἑκάστου χάρις τῷ Θεῷ νεμηθήσεται, Οὗ μὴ συναντιλαμβανομένου, οὐδὲν οὐδενὶ κατορθώσεται ἀγαθόν· ᾧ πᾶσα δόξα πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις καὶ τῷ μονογενεῖ αὐτοῦ καὶ συνανάρχῳ υἱῷ καὶ αὐτοῖς ὁμοφυεῖ καὶ συνδοξαζομένῳ ἁγίῳ καὶ ἀγαθῷ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμὴν» καὶ ἑκατέρωθεν εἰς τὰς ᾤας τῆς αὐτῆς σελίδος «ἔγραψε τὴν βίβλον ταύτην Θεόδωρος (;) ὁ Βλεμμίδης» Ἄρχ: Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά...

Ἀριθ. 488.

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 233, μ. 0, 22 πλ. 0,165, ὧν ἑκάστη σελὶς μονόστηλος περιλαμβάνει γραμμὰς 23 (0,162 X 0,10).

1. Ὁ πρόλογος τῶν ὁμιλιῶν «τοῖς ἁπανταχοῦ χριστιανοῖς ἱερωμένοις καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν», φέρων χρονολογίαν 1720 Ἰουνίου 12, ἔνδον τοῦ ἁγίου Τάφου (φ. 1-3). Ἄρχ: Ἔπρεπε καθὼς λέγει ὁ Μ. Χρυσόστομος...

2. «Πίναξ 35 λόγων περιεχομένων ἐν τῷ τεύχει τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου» εἰς διαφόρους Κυριακάς, ἤτοι τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων, μετὰ τὰ Φῶτα, Β'. Δ'. Ε'. τῶν Νηστειῶν, Β-ΙΕ' τοῦ Ματθαίου, μετὰ τὴν Ὕψωσιν καὶ Α-ΙΕ'. τοῦ Λουκᾶ.

Αἱ ὁμιλίαι αὗται εἰσὶ συντεταγμέναι εἰς δημωδεστέραν γλῶσσαν καὶ δὴ κατὰ τὸ Ἠπειρωτικὸν ἰδίωμα, συγγραφεῖσαι ἄλλως τε ἐν Ἰωαννίνοις ἀπὸ τοῦ 1611 μέχρι τοῦ 1614. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνταῦθα τεῦχος κατά τινα ἐν τέλει σημείωσιν «εἴληφε τέρμα διὰ χειρὸς Ἱεροθέου ὄντος ἔνδον τοῦ ἁγίου Τάφου ἐφημερίου ͵αψκ'».

Τὰ φύλλα 5. 6. 7. 8. εἰσὶν ἄγραφα.

Σημείωσις. Περὶ Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν γένει πρβλ. Γ. Ζαβίρα Ν. Ἑλλάδα σ. 454-455 — Α. Π. Κεραμέως ἐν Μαυρογορδατείῳ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγου (1884) τ. Α'. σελ. 153. — Τοῦ αὐτοῦ Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη τ. Δ' σελ. 44, 45, 91, 146.— Σ. Λάμπρου ἐν Ν. Ἑλλη-

νομνήμονι τ. Δ'. σ. 363, Ε' σ. 328, ΣΤ' σ. 71 — Δ. Σάρρου ἐν περιοδ. Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου τ. ΛΓ' (1914) σ. 75.

Ἀριθ. 489.

Μουσικὸν τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος μετὰ παρασημαντικῆς ἀρχαίας ἐκ φύλλων 645, μ. 0,23 πλ. 0,165, ὧν πολλὰ βεβλαμμένα ἐκ τῆς ὑγρασίας.

1. « Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ... τῆς ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων » (φ. 1).

2. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ (φ. 24).

3. Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου (φ. 74β).

4. « Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη Λαμπαδαρίου τῆς Μ. Ἐκκλησίας στῖχος ὡραῖος ποιηθεὶς διὰ προσταγῆς καὶ ὁρισμοῦ τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου Βασιλέως τοῦ Παλαιολόγου » (φ. 80β).

5. Πολυχρονισμοὶ εἰς τοὺς Πατριάρχας, εἰς ὀρθόδοξον Βασιλέα καὶ εἰς τὸν θρόνον τῆς Μοσχοβίας (φ. 203).

6. Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας (φ. 216).

7. Εἱρμοὶ καλλοφωνικοὶ καὶ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα.

Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ 1ου φ. γέγραπται ἡ σημείωσις « ἀφιερώθη καὶ τόδε εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Π. Τάφου παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Γερμανοῦ Ἀφθονίδου ἐν ἔτει 1880 Ὀκτωβρίου γ'», ἐν δὲ τῷ τέλει « ἐτελειώθη ἡ παροῦσα Βίβλος ἡ λεγομένη Παπαδικὴ παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου Ἱερομονάχου ἐξ Ἰωαννίνων ἐν ἔτει ,αψμα'. (1741) Ἀπριλίου κδ'».

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: ***Μανουὴλ Χρυσάφης, Ἰωάννης Κλαδᾶς, Ἰωάννης Κουκουζέλης, Γαβριὴλ Ξανθόπουλος, Δημήτριος Δοκιανός, Ξένος Κορώνης, Δαμιανὸς Ἱερομόναχος ὁ Βατοπεδινός, Γεώργιος Ραιδεστινός, Ἀθανάσιος Ἱερομόναχος, Ἰωάννης ὁ Γλυκύς, Πέτρος Μπερεκέτης, Γερμανὸς Νέων Πατρῶν.***

Ἀριθ. 490.

Τετραευάγγελον μεμβράνινον τῆς ΙΒ'. ἑκατονταετηρίδος, κολοβὸν ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλους, ἐκ φύλλων 210, μ. 0, 215 πλ. 0, 185, ὧν τὰ δύο πρόσθετα ἐξ ἄλλου Εὐαγγελίου τῆς αὐτῆς ἐποχῆς. Τὰ φ. 3. 4. 5. 6. 7. 8, βεβλαμμένα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας καὶ σχεδὸν ἐξίτηλα γενόμενα, περιέχουσι κανόνια τῶν εὐαγγελίων γεγραμμένα ὑπὸ στήλας κεχρωματισμένας. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τῆς ὑπὸ τῆς ὑγρασίας ἐξαλείψεως τῶν γραμμάτων ὑπάγεται καὶ τὸ φ. 82, ἐν ᾧ, ὡς φαίνεται, ὑπῆρχε σπουδαία τις μαρτυρία περὶ τῆς ἱστορικότητος τοῦ κώδικος.

Τὸ κείμενον κατὰ σελίδα μονόστηλον ἀριθμεῖ γραμμὰς 24 (0,16Χ 0,112).

1. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον, οὗ προτέκταται πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῷ κεφαλαίων (φ. 8β), ὡς καὶ εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ἔγχρωμος καὶ κεχρυσωμένη πλὴν σχεδὸν κατεστραμμένη (φ. 10). Ἄρχ : παραδειγματίσαι ἠβουλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν...

2. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον, οὗ προτέκταται α′ ὑπόθεσις τῶν κατὰ Ματθαῖον καὶ Μάρκον εὐαγγελίων (φ. 58α), β′ πίναξ τῶν κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου κεφαλαίων (φ. 58β καὶ 59) καὶ γ′ εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ σῶμα κατεστραμμένη, φέρουσα ἀκεραίαν τὴν ἐπιγραφὴν «Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ». Ἄρχ : Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰ. Χριστοῦ. Ταύτης προτέκταται ἐπίτιτλον πολύχρωμον, ὡς καὶ μέγα κεφαλαιῶδες γράμμα.

3. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. α′, ὑπόθεσις τοῦ Εὐαγγελίου (φ. 92β), β′ πίναξ τῶν κεφαλαίων (φ. 93. 94), γ′ εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν καλλιτέρᾳ καταστάσει ἢ αἱ δύο προηγούμεναι. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο μέχρι κεφ. ζ′. 33 εἶνε ὑπομεμνηματισμένον.

4. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην — α′ ὑπόθεσις (φ. 172), β′ πίναξ τῶν κεφαλαίων, γ′ εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ὡσαύτως κατεστραμμένη. Ἄρχ : Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος... Τέλος : ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως... (Ἰωάν. κα′. 22).

Ἡ στάχωσις παλαιὰ ἐκ ξύλου περιβεβλημένου βύρσαν.

Ἀριθ. 491.

«Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς Σάββα· αὕτη δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίων Μονῶν».

Τεῦχος χάρτινον τῆς ΙΕ′. ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 302, μ. 0,28 πλ. 0,16, ὧν ἑκάστη σελὶς μονόστηλος ἀποτελεῖται ἐκ γραμμῶν 22 (0,135 Χ 0,9).

1. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ : Πρὸ τοῦ δῦναι τὸν ἥλιον, ἤτοι περὶ ὥραν ι′ τῆς ἡμέρας, ἄρχεται ὁ κανδηλάπτης καὶ ποιεῖ μετανοίας τῷ προεστῶτι· καὶ ἀνελθὼν σημαίνει τὸ μικρόν· συναχθέντων τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἄρχεται ὁ ἱερεὺς λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός... Πρὸ τῶν ἀποστίχων γίνεται λιτανεία ἐν τῷ νάρθηκι τοῦ ἱερέως μετὰ θυμιατοῦ καὶ λαμπάδων, προπορευομένων αὐτοῦ. Ὁ ἱερεύς : Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... εἶτα : ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφιλεστάτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον λ΄. καὶ εἶτα: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χῷ ἡμῶν ἀδελφότητος· καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης· ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τοῦ ἁγίου τόπου τούτου καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν· σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων καὶ ἐν ἀποδημίᾳ ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ ταύτῃ εἴπωμεν... (φ. 1. 5).

2. «Ἀκολουθία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ψαλμῳδίας τε καὶ συνάξεως τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχομένη ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου μέχρι μηνὸς Αὐγούστου». Μὴν Σεπτέμβριος εἰς τὴν α΄ Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν μιασηνῶν, τοῦ ἁγίου Ἀειθαλᾶ, τῶν ἁγίων μ. γυναικῶν καὶ Ἀμμοὺν τοῦ διδασκάλου αὐτῶν, τῶν ἁγίων μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων, Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ (φ. 24).

3. Μάρκῳ ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ (φ. 225).

Τὸ κείμενον, κολοβὸν κατὰ ἓν φύλλον, ἐν τέλει καταλήγει οὕτω:

«Τῇ Παρασκευῇ ὁ σταυρώσιμος μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ς΄. τῆς Θεοτόκου εἰς δ΄. καὶ τοῦ μηνιαίου εἰς δ΄, εἰ δὲ ἑορτάζεται ὁ ἅγιος, εἰς ς΄».

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τῆς 1ης σελ. εὕρηται ἡ σημείωσις: «τὸ παρὸν τηπηκὸν ὑπάρχῃ καμὸν Γερασίμου Μοναχοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ 1702».

Ἡ στάχωσις παλαιὰ ἐκ ξύλου περιβεβλημένου βύρσαν μετὰ δέκα πορπῶν ἀνὰ πέντε ἐν ἑκάστῃ πινακίδι.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΛΟΓΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μετὰ βαθείας χαρᾶς ἐχαιρέτησε τὴν αἰσίαν, κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, πλήρωσιν τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας, χηρεύοντος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀοιδίμου Πατριάρχου Μελετίου τοῦ Β΄. Καὶ ἡ χαρὰ αὕτη εἶνε ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πεπληρωμένη ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Θρόνου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μάρκου ἀνήχθη πρόσωπον τῆς περιωπῆς τοῦ ἀπὸ Ἑρμουπόλεως Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου Νικολάου τοῦ Ε΄, ἱεράρχου διαπρεποῦς διὰ τὴν λιπαρὰν παιδείαν, τὴν βαθεῖαν σύνεσιν, τὴν πολυμερῆ ἐκκλησιαστικὴν πεῖραν, τὴν θερμὴν εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας ἀφοσίωσιν καὶ τὸν ἱερὸν ζῆλον.

Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος ἡ Ἁγιωτάτη τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησία εὑρίσκει τὸν ἄξιον διάδοχον τοῦ ἀοιδίμου προκαθημένου αὐτῆς Π/χου Μελετίου, καὶ τῶν Ὀρθοδόξων Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν τὸ σύστημα τὸν σοφὸν συμπαραστάτην ἐν τῇ κατευθύνσει τοῦ σκάφους τῆς Ἁγίας Ὀρθοδοξίας εἰς δόξαν τοῦ Παναγίου Ὀνόματος τοῦ Οὐρανίου Δομήτορος αὐτῆς.

***

Τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, γενομένην τῇ 11 τοῦ μηνός, ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐθημερὸν ὁ Σεβ. Τοποτηρητὴς Μητροπολίτης Τριπόλεως Θεοφάνης, τηλεγράφημα δὲ περὶ αὐτῆς ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ νέος Πατριάρχης ἅμα τῇ ἐνθρονίσει Αὐτοῦ, γενομένῃ τῇ 17ῃ τοῦ μηνός.

Τὰ ληφθέντα τηλεγραφήματα, ὡς καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ γενόμενον πρὸς τὴν

Α. Μακαριότητα συγχαρητήριον καὶ εὐχετήριον τηλεγράφημα τῆς Α. Θ. Παναγιότητος δημοσιεύονται κατωτέρω:

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον—Σταμπούλ.

Ἀλεξάνδρεια, 11/2/936.

Ψήφῳ κανονικῇ, Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐξελέγη Ἑρμουπόλεως Νικόλαος.

Τοποτηρητὴς Τριπόλεως.

✠

Πατριάρχην ***Νικόλαον***

Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐπεσκέψατο Κύριος Ἁγίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας, εὐδοκήσας ἐκλεγῆναι Πατριάρχην Ἡγούμενον αὐτῆς Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα. Συγχαίρομεν, εὐχόμεθα ὁλοψύχως ἀδελφῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀγάπῃ Αὐτῆς.

13—2—936.

Κωνσταντινουπόλεως ***Βενιαμίν.***

✠

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον--Σταμπούλ.

Ἀλεξάνδρεια, 16/2/936.

Ἀμέτρῳ Μεγάλου Ἀρχιερέως συγκαταβάσει, ψήφῳ κανονικῇ Ἁγιωτάτης Συνόδου Ἀλεξανδρείας, εὐλαβοῦς κλήρου καὶ φιλοχρίστου λαοῦ, ἐξελέγημεν Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ τὰς εὐθύνας διακυβερνήσεως ἱστορικοῦ Θρόνου ἐνθρονισθέντες σήμερον ἀνελάβομεν. Κατασπαζόμενοι ἀδελφικῶς Ὑμετέραν γερασμίαν Παναγιότητα, εὐχόμεθα Αὐτῇ καὶ Πρωτοθρόνῳ Ἐκκλησίᾳ προκόπτειν ὁδῷ Κυρίου.

Πατριάρχης ***Νικόλαος.***

✠

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ***Βενιαμὶν***

Φανάριον—Σταμπούλ.

Ἀλεξάνδρεια, 17/2/936.

Εὐχαριστοῦντες ἀσπαζόμεθα αὖθις Ὑμετέραν Παναγιότητα.

Πατριάρχης ***Νικόλαος.***

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΟΙΔΙΜΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

Ὡρισθὲν συνοδικῶς, ἐτελέσθη τῇ Κυριακῇ, 8ῃ λήξαντος μηνός, ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τεσσαρακονθήμερον Πατριαρχικὸν καὶ Συνοδικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Φωτίου, μνημονευθέντος ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ προαποθανόντος ἀοιδίμου Πατριάρχου Μελετίου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἀνεγνώσθησαν, ἐπὶ προτεθειμένου δίσκου κολλύβων, αἱ ἐπιμνημόσυνοι εὐχαὶ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῶν Σεβ. Ἁγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων. Ἀκολούθως δὲ ὁ Πρωτοσυγκελλεύων Σεβ. Μητροπολίτης Προύσης Πολύκαρπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου

Ἀρχιμ. Ἀδαμαντίου, μετέβη εἰς τὸν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῇ ἰδιαίτερον Περίβολον τῶν Πατριαρχικῶν Τάφων καὶ ἀνέγνωσε, συμμετέχοντος καὶ τοῦ κλήρου τῆς Μονῆς, τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Φωτίου.

Εἰς τὴν ἐπιμνημόσυνον ταύτην λειτουργίαν προσῆλθον, τιμῶντα τὴν μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου, πλήθη εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἐν οἷς διεκρίνοντο οἱ ὀφφικιάλοι τῆς Ἐκκλησίας, ἰατροί, δικηγόροι, ἔμποροι καὶ ἄλλα ἐξέχοντα πρόσωπα τῆς ἐνταῦθα ὁμογενείας.

Η ΠΕΡΙ ΡΑΣΟΦΟΡΙΑΣ ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Διὰ τῆς ἐνταῦθα Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας ἀνεκοινώθη τῇ 22 τοῦ μηνὸς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ Νόμου ἐξῄρεσε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τοῦ περὶ Ρασοφορίας Νόμου καὶ ὅτι δύναται Αὐτὴ ἐφεξῆς ἵνα φέρῃ τὸ Ράσον καὶ ἐν τῇ ὑπαίθρῳ καὶ ἐκτὸς τῶν Πατριαρχείων.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗι ΕΚΛΟΓΗι ΑΥΤΗΣ

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεσκέφθη, κατὰ τὴν τάξιν, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Αὐτῆς κατ' οἶκον τοὺς Σεβ. Ἁγίους Συνοδικούς, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐτῆς ἀκολουθίας.

ΕΠΙΣΚΟΠΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗι ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τηλεγραφικῶς ὑπέβαλον τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν οἱ ἐκ τῶν ἐκλεγέντων Ἐπισκόπων τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου Ἀθανάσιος, Κισσάμου καὶ Σελίνου Χρυσόστομος καὶ ὁ ἐψηφισμένος Ἱερᾶς καὶ Σητείας Φιλόθεος.

Αἱ χειροτονίαι τῶν Θεοφιλεστάτων ὡς ἄνω Ἐπισκόπων Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου Ἀθανασίου καὶ Κισσάμου καὶ Σελίνου Χρυσοστόμου ἐγένοντο ἐν Ἡρακλείῳ, τούτου μὲν τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κρήτης Τιμοθέου καὶ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Ἀρκαδίας Βασιλείου καὶ Πέτρας Διονυσίου, ἐκείνου δὲ τῇ 16ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω εἰρημένων καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Κισσάμου καὶ Σελίνου Χρυσοστόμου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΤΒΙΑΣ

Ἐκδοθέντος τοῦ περὶ τῆς Μητροπόλεως Λατβίας Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου, ὠνομάσθη συνοδικῶς Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος μέχρι τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Λατβίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων Γερμανός.

Ὁ ἐκδοθεὶς τόμος διεβιβάσθη ἤδη τῇ Α. Σεβασμιότητι μετὰ τῆς ἐντολῆς ὅπως μεταβαίνουσα καὶ αὖθις εἰς Λατβίαν ἐπιδῷ τοῦτον καὶ προεδρεύσῃ τῶν διὰ τὴν ἐκλο-

γὴν τοῦ Μητροπολίτου προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς αὐτόθι Ἐκκλ. Συνελεύσεως, διὰ τὰ παραιτέρω.

Ἡ ἐν τῇ «Ὀρθοδοξίᾳ» δημοσίευσις τοῦ Τόμου γενήσεται προσεχῶς.

ΟΝΟΜΑΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης αὐτοπροσώπως ἐπεσκέφθη καὶ συνεχάρη τὸν κατὰ τὸν παρόντα μῆνα ἑορτάσαντα τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολίτην Προύσης Πολύκαρπον.

— Τῷ κατὰ τὸν παρόντα ὁμοίως μῆνα ἑορτάσαντι τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπῳ Σιναίου Πορφυρίῳ διὰ καταλλήλου γράμματος διεβιβάσθησαν αἱ εὐχαὶ καὶ τὰ συγχαρητήρια τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

— Τὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχαὶ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος διεβιβάσθησαν καὶ τῷ ἑορτάσαντι Σεβ. Μητροπολίτῃ Βερροίας καὶ Ναούσης Πολυκάρπῳ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν παρόντα μῆνα ἐξακολούθησεν οἰκουρῶν, συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἀρξαμένης ἀσθενείας αὐτοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντῖνος. Ἡ Α. Σεβασμιότης ἀπηλλάγη τῆς κλίνης κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνός.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης καὶ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπανειλημμένως διηρώτησαν διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τὰ τῆς ὑγείας τῆς Α. Σεβασμιότητος.

ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΑΔΕΙΑΙ

Παρεσχέθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Ἡλιουπόλεως Γενναδίῳ κανονικὴ ἄδεια μεταβάσεως εἰς Ἀμερικὴν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν αὐτόθι ἐγκατεστημένων οἰκείων αὐτοῦ καὶ χάριν μελετῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀνετέθη τῇ Α. Σεβασμιότητι ἵνα κοινολογήσῃ μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν αὐτόθι ζητημάτων.

ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ νέος ἐν Ἀγκύρᾳ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ραφαὴλ ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐλθὼν ἐξ Ἀγκύρας ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, συγχαίρων ἅμα καὶ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Αὐτῆς εἰς τὸν Ἁγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἐγένετο δεκτὴ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν, μετὰ δὲ τὴν παρὰ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι ἐπίσκεψιν, περιῆλθε τὸν Πατριαρχικὸν Οἶκον καὶ τὸ Σκευοφυλάκιον, προσεκύνησε ἀκολούθως τὰ Ἱερὰ Λείψανα καὶ Κειμήλια τοῦ Πανσέπτου Π/χικοῦ Ναοῦ καὶ ἀνεχώρησε προπεμφθεῖσα μετὰ τῶν αὐτῶν τιμῶν.

Τὴν Α. Ἐξοχότητα ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀντεπεσκέφθη ὁ Πρωτοσυγκελλεύων Σεβ. Μητροπολίτης Προύσης Πολύκαρπος.

ΙΕΡΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ ΒΑΛΟΥΚΛΗ

Ἐγένετο δεκτὴ ὑποβληθεῖσα, διὰ λόγους ὑγείας, παραίτησις τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τρῳάδος Εὐσταθίου ἀπὸ τῶν καθηκόντων τῆς Ἡγουμενίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ, παρεσχέθη δὲ τῇ Α. Θεοφιλίᾳ καὶ ζητηθεῖσα ἄδεια παρατάσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς αὐτοῦ πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγείας του.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ

— Τῇ 2 λήξαντος μηνὸς ἐγένετο ἐν τῷ ναϊδίῳ τῆς Ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ ἐκ τῶν τελειοφοίτων αὐτῆς Μιχαὴλ Ἀποστολίδου. Τὴν χειροτονίαν ἐτέλεσεν ὁ Σχολάρχης τῆς Σχολῆς Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μιλήτου Αἰμιλιανός.

Ὁ νεοχειροτόνητος ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ εἰς τὸ κληρικὸν στάδιον ὠνομάσθη Χρυσόστομος.

— Συνοδικῶς ἐνεκρίθη, ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ γραμμάτων τῆς Σχολαρχίας καὶ τῆς Ἐφορείας τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς, ληφθείσης τῆς συγκαταθέσεως καὶ τοῦ οἰκείου Σεβ. Μητροπολίτου Ρόδου Ἀποστόλου, ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς τοῦ παρόντος ἔτους Ἰωάννου Παπαϊωάννου, ἐκ Ρόδου.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Πατριαρχικὸς Ναός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας	Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κορωναῖος, Καθηγητὴς Ἱ. Θ. Σχολῆς.
Τῇ Β΄ Κυριακῇ	Ὁ Μ. Ἱεροκῆρυξ Ἐπίσκ. Ναζιανζοῦ Φιλόθεος.
Τῇ Γ΄ »	Ὁ Ὑπογραμ. τῆς Ἁ. Ἱ. Συνόδου Κύριλλος.
Τῇ Δ΄ »	Ὁ Μέγας Ἀρχιμ. Καλλίνικος.
Τῇ Ε΄ »	Ὁ Δευτερεύων Μάξιμος.
Τῇ Στ΄ » (τῶν Βαΐων)	Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος Γρηγόριος.
Τῇ Μ. Παρασκευῇ	Ὁ Καθηγητὴς τῆς Ἱ. Θ. Σχολῆς ἀρχιμ. Χρυσόστομος.

Ἱερὸς Ναὸς Εἰσοδ. Πέραν.

Ὁ ἱερουργῶν Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ διάκονος Ἀνδρέας Λαγοῦρος.

Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Τριάδος.

Ὁ ἱερουργῶν Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ διάκονος Πολύευκτος Φινφίνης.

Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου.

Ὁ ἱερουργῶν Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ διάκονος Γρηγόριος Καρφόπουλος.

Ἱερὸς Ναὸς Ταταούλων.

Ὁ οἰκεῖος Ἀρχ. Προϊστάμενος καθ' ὅλας τὰς Κυριακάς.

Ἱερὸς Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Προπ. Ταταούλων.
Ὁ ἱερουργῶν Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ διάκονος Τιμόθεος.
Ἱερὸς Ναὸς Φερίκιοϊ.
Ὁ οἰκεῖος ἱερατ. Προϊστάμεοος Ἀρχιμ. Γεράσιμος καὶ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ τοῦ ἱ. ναοῦ διάκονος Πολύκαρπος.
Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Νικολάου Γαλατᾶ.
Ὁ οἰκεῖος ἀρχιερατ. Προϊστάμενος καὶ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ διάκονος Μελέτιος.
Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Ἰωάννου Χίων.
Ὁ ἱερουργῶν Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ διάκονος Ἰωακεὶμ Ἰσιδωρίδης.
Ἱερὸς Ναὸς Διπλοκιονίου.
Ὁ οἰκεῖος ἱερατ. Προϊστάμενος ἀρχιμ. Σεραφεὶμ καθ' ὅλας τὰς Κυριακάς.
Ἱερὸς Ναὸς Μεσαχώρου.
Ὁ οἰκεῖος ἱερατ. Προϊστάμενος ἀρχιμ. Λεόντιος καθ' ὅλας τὰς Κυριακάς.
Ἱερὸς Ναὸς Μ. Ρεύματος.
Ὁ οἰκεῖος Ἀρχιερατ. Προϊσταμενεύων πλὴν τῆς Β' Κυριακῆς.
Ἱερὸς Ναὸς Ρεβεκίου.
Ὁ οἰκεῖος ἱερατ. Προϊστάμενος καθ' ὅλας τὰς Κυριακάς.
Ἱερὸς Ναὸς Βαφεοχωρίου.
Τῇ Δ' Κυριακῇ ὁ ἀρχιμ. Γεράσιμος Καλοκαιρινός.
Ἱερὸς Ναὸς Παναγ. Νεοχωρίου.
Ὁ οἰκεῖος ἱερατ. Προϊστάμενος καθ' ὅλας τὰς Κυριακάς.
Ἱερὸς Ναὸς Κοντοσκαλίου
Ὁ ἱερουργῶν Ἀρχιερεὺς καὶ ὁ οἰκεῖος ἱερατ. Προϊστάμενος ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος.
Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Θεοδ. Βλάγκας.
Τῇ Β' Κυριακῇ ὁ Ἐπίσκ. Χαριουπόλεως Γεννάδιος.
Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Μηνᾶ Ὑψωμαθείων.
Τῇ Β' Κυριακῇ ὁ διάκ. Ἁγ. Κωνσταντίνου Ὑψωμαθείων Κωνσταντῖνος.
Ἱερὸς Ναὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου Ὑψωμαθείων
Ὁ οἰκεῖος ἱερατ. Προϊστάμενος καὶ ὁ τακτικὸς ἱεροκῆρυξ διάκονος Κωνσταντῖνος.
Ἱερὰ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς.
Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀβύδου Γερμανός.
Ἱερὸς Ναὸς Ποτηρᾶ.
Τῇ Δ' Κυριακῇ ὁ Δευτερεύων Μάξιμος.
Ἱερὸς Ναὸς Χάσκιοϊ.
Τῇ Δ' Κυριακῇ ὁ Ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως Γεννάδιος.
Ἱερὸς Ναὸς Βαλατᾶ.
Τῇ Β' Κυριακῇ ὁ διάκ. τοῦ ἱ. ναοῦ Ἁγ. Νικολάου Γαλατᾶ Μελέτιος Κριθιώτης.
Ἱερὸς Ναὸς Ἐδιρνέκαποῦ.
Τῇ Γ' Κυριακῇ ὁ Μ. ἀρχιμ. Καλλίνικος.
Ἱερὸς Ναὸς Μουχλίου.
Τῇ Β' Κυριακῇ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Γρηγόριος.
Ἱερὸς Ναὸς Ἕξ Μαρμάρων.
Τῇ Β' Κυριακῇ ὁ Μ. ἀρχιμ. Καλλίνικος.